

ontmanteling

De ontmanteling van de psychologische operatie lijkt nu in volle gang. Dat de officiële verhalen in de praktijk niet bewaarheid worden, begint voor steeds meer mensen duidelijk te worden. Het zeer besmettelijke en dodelijke virus uit Wuhan is door de statistische mand gevallen. De zeer besmettelijke Omicron variant blijkt nauwelijks ziek te maken. Geen enkele instantie noch viroloog kan zelfs het fysieke bestaan van dit covid-virus bevestigen, laat staan van elk ander virus. De wetenschappelijke discussie over 'bestaan virussen nu wel of niet' is op gang gekomen.

Het experimentele vaccin dat 95% effectief was, beschermt niet tegen besmetting, niet tegen een covid-uitbraak en niet tegen afzwakking van het ziektebeeld. De onder dwang vrijgegeven Pfizer-documenten onthullen een ontluisterend beeld van een frauduleuze testperiode: een aantal vond de dood, velen zijn voor het leven getekend en velen ondervonden bijwerkingen waarvan nu nieuwe virusvarianten (met pandemische potentie!) de schuld krijgen.

De mensen die nu met covid problemen in het ziekenhuis liggen, blijken voor het grootste deel gevaccineerd. Uitvaartdiensten hebben hun handen meer dan vol aan overleden mensen na de prik en aan de prik. Het wijzigen van de vaccinatiestatus helpt niet meer om het verhaal overeind te houden. Je kan wel zeggen dat je na 2 prikken beschermd bent om vervolgens te zeggen dat je een 3^e prik nodig hebt voor een onschuldige variant om vervolgens te zeggen dat je pas na 4 prikken een vaccinatieregistratie krijgt (of na 5-6-7-8 prikken of alleen met een kwartaalabonnement). De tijd verstrijkt en de geloofwaardigheid verbleekt.

De politiek kan wel beweren dat ze de wetenschap volgt, maar als die wetenschap zelf de weg kwijt is en de politiek vervolgens op de stoel van de wetenschap gaat zitten, wordt het een struikelbeleid met veel slachtoffers. Het pandemieverhaal is bezig een vroege dood te sterven. De maatregelen hebben de maatschappij diepgaand ontwricht in plaats van ons deskundig door de 'pandemie' heen geloodst. Het vaccinatieprogramma heeft zich ontpopt als een drama met veel doden en beschadigde levens. Het politieke circus heeft inmiddels een nieuwe crisis ten tonele gevoerd: de Oekraïne. Hollywood mag zijn technologische hoogstandjes botvieren om de sociale beïnvloeding voort te zetten vanuit een oorlogshoek. Ons medeleven is onze kracht en onze zwakte. Mensen zijn van nature geneigd het goede te doen en dus ook iets goeds te doen voor een ander. Mensen zijn geneigd om mee te lijden met slachtoffers. Mensen zijn van nature empathisch ingesteld, een vermogen dat echter is beschadigd dankzij religie, wetenschap, politiek en gezondheidszorg. (Mede)Menselijkheid is op grote schaal misbruikt en tegen ons gebruikt.

Hoewel er nog wel wat plagen in de pan zitten (natuurrampen, klimaatcrisis, voedselcrisis, energiecrisis, financiële crisis en niet te vergeten: een nieuwe pandemische variant) is het maar de vraag of deze het gewenste resultaat zullen bereiken nu de eerste 'projecten' op een mislukking dreigen uit te lopen. Mensen zijn namelijk niet alleen empathische, maar ook soevereine wezens met een creatief bewustzijn. En de belangrijkste factor is dat mensen BRON-wezens zijn. Deze laatste eigenschap zou wel eens de Achilleshiel kunnen betekenen voor de orkestratoren van al deze rampspoeden.

We kunnen wel bezig blijven met ontdaan te raken door alle onthullingen, maar laten we niet vergeten dat wij zelf de vermogens bezitten om ons te ontdoen van een wereld die wij niet willen en die onze wereld ook niet hoeft te zijn. Wij hebben een keuze. Het ligt in ons vermogen om een wereld te creëren die wij zelf wensen. Wij zijn niet per definitie overgeleverd aan een groepje mensen die voor ons bepaalt hoe de wereld er uit komt te zien. Ook al hebben wij ooit deze mensen onbewust en indirect een mandaat gegeven om dit voor ons uit te stippelen.

Mijn verkenningen leiden tot een artikel in het teken van ONT en OM. Wanneer we ons willen bevrijden uit deze machtsgreep, dan vraagt dit een ONTdoen van heel veel normaliteiten, vanzelfsprekendheden en gewoonten. We zullen zelf de omgekeerde wereld waarin we zijn grootgebracht en die we draaiende hebben gehouden, moeten OMPolen. Hoe wakkerder we worden hoe meer we kunnen ontdekken dat er veel, heel veel, ja bijna alles, een omgekeerde betekenis heeft. Wat we voor waarheid hielden, blijken

leugens te zijn. Wat we voor werkelijkheid hielden, blijkt een schimmenspel te zijn. Wat we voor toeval of pech hielden, blijkt geregisseerd te zijn. Wat we voor wetenschap hielden, blijkt een vat vol fabels te zijn. Wat we voor gezondheidszorg hielden, blijkt een ziekmakende organisatie te zijn: volgens Jon Rappoport staat dood door medisch handelen op de 3^e plaats in de ranglijst (VS). Op ons continent wordt het niet inzichtelijk gemaakt. Dat wil niet zeggen dat alle gezondheidszorgwerkers leugenaars en criminelen zijn. Velen zijn vol goede bedoelingen, maar worden verblind door de geavanceerde reclametechnieken van de industrie. En helaas zijn er nog velen die in goedgelovigheid hun gezonde verstand hebben uitbesteed aan deskundigen en autoriteiten. We kunnen ons inspannen om ze wakker te maken, maar we kunnen ook onze energie richten op het creëren van een wereld die het menselijke hart als bron heeft en ruimte geeft aan menselijkheid.

Er is echter een addertje onder het gras. De wereld die ons in de houdgreep heeft, is de wereld die wij ook zelf zijn. Deze wereld, het oude systeem, is op sterven na dood en ook in ons zelf voltrekt zich dit stervensproces. De verouderde structuren zijn gedoemd definitief te verdwijnen, maar wij zijn in staat om opnieuw geboren te worden. Wij hebben het vermogen om ons ware zelf te bevrijden uit een masker-zelf (persona). Wat we creëren is vergankelijk, wat we 'zijn' is eeuwig. Wij zijn degenen op wie we gewacht hebben, omdat wij het vermogen bezitten om een nieuwe aarde geboren te laten worden. Maar dit betekent wel: werk aan de winkel. Door ons te ontdoen van ons oude, aangepaste zelf kunnen we ons oorspronkelijke zelf opnieuw baren, zoals een beeldhouwer het beeld bevrijdt uit de steen door overbodige stukken weg te hakken. De mens is van nature een levenskunstenaar en we kunnen dus de niet relevante delen van ons zelf verwijderen om onze essentie tevoorschijn te laten komen.

De nog immer toenemende kosmische influx van hoogfrequente electromagnetische velden ondersteunen ons hierbij. We worden niet zomaar in het zonnetje gezet, we worden ondergedompeld in een tsunami van schijnwerpers zoals we nog nooit eerder hebben meegemaakt, ook onze voorouders niet. Het stormt op de zon en er gieren [electronenstormen](#) door ons heen. Ondanks dat het goedaardige bombardementen zijn, dwingt het ons om orde op zaken te stellen in ons leven en een onderscheid te ontwikkelen tussen wat echt (oorspronkelijk) en niet echt (aangeleerd) is van ons zelf. Het is tijd om te ONT-en en OM-en.

ontmaskeren

Als we onze maskers afdoen, dan gaan we de wereld en ook het leven met andere ogen bekijken. We ontdekken onze eigen maskerales en façades waarmee we onze werkelijke gevoelens en gedachten moesten verhullen. Ze zijn als een schil die we om ons BRON-wezen heen gebouwd hebben met behulp van de talenten en vermogens die we meebrachten in dit leven. Eigenlijk is het niet nodig om de schillen af te pellen, ze blijken vanzelf al minder vrucht af te werpen. We kunnen merken dat ze ons niet meer dienen dankzij de hoogfrequente lichtinvallen. En als ze niet meer het gewenste effect sorteren, dan houden we er gewoon mee op, toch? Als we tegen de klippen op proberen om toch onze zinnen door te zetten, zullen we merken dat dit ons heel veel energie kost. Dus: hoe moe willen we ons zelf maken? Maar het ontmaskeren mag wel in stapjes.

ontspiegelen

In [Het Virusverhaal](#) schreef ik over ons denkvermogen als een spel van beelden in een spiegelzaal. Dit beeld pak ik hier weer op. De samenwerking tussen de waterstructuur en onze mentale structuur kan je misschien wel benoemen als één pot nat en dit reageert op ... licht. Water reflecteert licht en onze waterstructuur doet dit ook. In ons lichaamswater zijn vele patronen gehuisvest. Je kan het zien als een kosmische bibliotheek waarin alle boeken van het leven verzameld kunnen worden. Deze boeken zijn geschreven met een frequentiepen. Het licht, dat door de bibliotheekramen naar binnen schijnt, verlicht sommige boeken en andere niet. Zoals de boeken in de lichtstraal hun titels openbaren, zo weerkaatsen de verlichte waterpatronen hun thema's. Sta er eens bij stil dat we rond de 30-40 biljoen cellen hebben die elk met heel veel watermoleculen zijn gevuld. Dan heb ik het nog niet eens over al het water in kanaaltjes en

holtes. Dan kan je je voorstellen dat we bij voortduring oneindig veel lichtweerkaatsingen produceren die bij voortduring oneindig veel beelden produceren die ons bij voortduring ' bezig houden'. Dit vindt plaats in het bewuste en het onbewuste deel van ons bewustzijnsveld. Met name onverwerkte ervaringen produceren waterpatronen die stoorzenders vormen bij het maken van keuzes, bij pogingen om te focussen, bij pogingen om te slapen, bij pogingen om te navigeren in wisselende omstandigheden, enz.. Zoals ik al eerder heb geschreven zijn het bij uitstek trauma's en de hieruit geboren angsten die ons bewustzijnsveld geklemd houden in vaste patronen: we produceren steeds dezelfde spiegelbeelden en we lopen steeds tegen dezelfde thema's aan. Tussen haakjes: vaste patronen zijn de basis ingrediënten voor algoritmen en artificiële intelligentie. Alles wat vast is, werpt een schaduw wanneer het licht er op schijnt. Dat is wat we nu met de hoogfrequente lichtinval kunnen zien: onze schaduwen. Het opruimen van die oude ballast betekent het onder ogen zien, met liefde en begrip, van oude trauma's en ons niet hiervan laten weerhouden door angst. Dan bevrijden we ons van de hinderlijke reflecties die door de achterdeur binnen sluipen. Dan zijn we ons bewustzijnsveld aan het ontspiegelen.

We hebben zelfs een keuze of we weerspiegelingen willen genereren of niet. Wanneer we ons bewust willen verbinden met het Bron-bewustzijnsveld, dan vraagt dat van ons om *niets* te spiegelen. Het Bron-informatieveld is namelijk van een ander frequentieniveau dan het mentale veld (mind). Maar we kunnen vanuit het mentale veld onze spiegelzaal ook inrichten met mooie, aardige, leuke en zinvolle reflecties.

onthoofden

Onthoofden? Neen, niet letterlijk natuurlijk, maar wel figuurlijk. Van nature is ons hoofd aangesloten op ons hart. Ons hart-bewustzijn is rechtstreeks verbonden met het Bron-bewustzijnsveld. Het hart is de kern van ons bestaan. Ons oorspronkelijke brein-bewustzijn is een ondersteunend instrument in dienst van ons hart-bewustzijn. Onze waterstructuur is rechtstreeks verbonden met ons hart-bewustzijn. Het is onze primaire antenne bij het ONTvangen van signalen en ze komen overal vandaan. Als onze watermoleculen resoneren met een signaal, worden ze hetzelfde als dat signaal, maar dan in de taal van water. Onze mentale structuur, waaronder de zenuwuiteinden in het water, vangen deze patronen op en vertalen deze in hun mentale taal: elektrische prikkels. Wij zijn eerder waterige (voelende) wezens die leven in een waterige planeet dan mentale (rationele) wezens die leven op een planeet. Het water bepaalt wat en hoe we denken. Niet ons hoofd. Ons brein is meer een soort secretariaat: het registreert, ordent, coördineert en archiveert. Dingen als interpreteren, concluderen, besluiten en integreren is nog weer van een andere orde.

Lang geleden zijn we op een koers gezet waarbij het hoofd naar een hoofdrol is genavigeerd met behulp van verhalen, onderwijs en successen die aan het hoofd werden toegeschreven. Met de industrialisatie gingen wetenschap en technologie hand in hand lopen. Sinds de vorige eeuw hebben deze beide mentale bewustzijnsvelden de voorgrond in bezit genomen en zijn gevoelens, samen met ons Bron-weten, achter de coulissen verdwenen. De verhouding tussen hart en hoofd is niet slechts omgedraaid, de verbinding is zelfs deels verbroken. Het hart kan niet tellen en telt dus niet mee. Met het hart-bewustzijnsveld op een minimaal pitje hangt het Bron-bewustzijn aan een zijden draadje. Dat zorgt voor een instabiele fysiologie, wat ons lichaam kwetsbaar maakt voor ONTsporingen die kunnen uitlopen op AANdoeningen. De nieuwste vaccintechnologie bewerkstelligt een verdere AFkoppeling van brein en hart. Dit zou wel eens de genadeslag kunnen worden voor het hart en ons Bron-bewustzijn. De uitdaging is nu om deze onnatuurlijke situatie om te draaien. Niet ons hoofd buiten spel zetten, maar heropvoeden met behulp van OMdenken.

omdenken

Ons aangeleerde denken verloopt via vaste patronen. Ze zorgen dat we elkaar herkennen en we bevestigen elkaar hierin. De patronen bestaan voornamelijk uit afspraken: de lucht is boven ons, de aarde is onder ons; de mens staat hoger op de evolutieladder dan de worm; meten is weten. Het zijn afspraken die door vele generaties heen zijn bevestigd en ze zijn onze huidige vanzelfsprekendheden geworden. Veel van die

vanzelfsprekendheden zijn al in het water gevallen of staan ter discussie, maar heel veel zitten nog muurvast in ons brein-bewustzijn. Zolang we met elkaar de bestaande kijk op het leven blijven bevestigen, houden we de oude wereld boven water, terwijl deze oude wereld steeds dieper wegzakt in een moeras. Zodra we out-of-the-box durven te denken creëren we nieuwe routes waarmee we onszelf op het droge kunnen hijsen en het oude systeem in zijn eigen sop gaar laten koken.

Er zijn veel voorbeelden om op vernieuwende ideeën te komen, ook met humor. Kijk eens naar uitspraken van [Loesje](#): bv. “Wie met beide benen op de grond blijft staan, komt niet ver”. Een andere aanrader vind ik [OM-nekned](#). Beide clubs brengen scheurkalenders uit voor een dagelijkse portie inspiratie. Enkele voorbeelden: “De sleutel zit aan de binnenkant” (op Coming Out Day). “Als je steeds achterom kijkt, betekent dat dan ook dat je die kant op wilt?”. “Als je problemen oplost, verdwijnen ze. Als je ze omdenkt, ontstaat er iets nieuws”. Zen-verhaaltjes (koans) en Japanse haiku leveren prikkels om net even anders te kijken. Cabaretiers gebruiken diverse vorm van omdenken (bv. oude conferences van Herman Finkers) of stellen omdenk-vragen (bv. Claudia de Breij). Ook Johan Cruijff vind ik een omdenker: “Als ik had gewild dat je het begreep, had ik het wel beter uitgelegd”.

ontkoppelen

Door in onszelf hoofd en hart weer in de natuurlijke verhouding te herstellen, zorgen we vanzelf voor de ont koppeling met het oude systeem dat het brein als voortrekker gebruikt. Luisteren naar ons hart is luisteren naar ons lichaam. Hoewel het hart als orgaan in de borstkas is gelegen en ook nog eens een eigen brein heeft dat zelfs ons schedel-brein bestuurt, is het hart als Bron-bewustzijn overal in het lichaam te vinden. Dit Bron-informatieveld vormt de Kern van elke cel en ook van elk molecuul, omdat alles wat van de natuur is zijn oorsprong heeft in het Bron-informatieveld. De kern van onze cellen kennen we als thuisbasis van ons DNA. Het DNA is niet slechts een lint met letters, maar het is de uitdrukking van ons Bron-bewustzijn in een organische vorm. Het is onze verbinding met het Bron-informatieveld, dat onze Oorsprong is. Het is echter wel het water dat ons DNA zodanig modelleert dat het verbinding kan maken met de Bron.

Ons lichaam reageert eerder op omgevingssignalen dan ons brein en vertelt ons ongefilterd en ongezoeten wat er aan de hand is. Het lichaam kan niet anders dan haar waarheid openbaren. Ondanks dat we niet identiek met ons lichaam zijn, vormt ons lichaam wel de brug tussen aarde en hemel, is het de verbinding tussen materie en bewustzijn. Wanneer we ons lichaam in haar oude glorie kunnen herstellen, ontkoppelen we ons vanzelf van het oppermachtig geworden brein (dat eigenlijk gemanipuleerd is). Dan kan ons brein zijn natuurlijke positie weer terugvinden en op volle sterkte gaan functioneren.

ontwikkelen

“Kennis is het geven van het juiste antwoord. Intelligentie is het stellen van de juiste vraag.” Het bestaande idee is dat hoe meer onderwijs we hebben genoten, hoe meer ontwikkeld we zijn. Wij zien onze westerse wereld als het ontwikkelde deel van de planeet. Maar is dat ook zo? Nadat opvoeding de eerste omlijsting van ons bewustzijnsvenster heeft aangebracht, hebben we al een deel van onze spirituele en biologische wijsheid verloren. Ons onderwijssysteem zet dit werk voort met een niet aflatende stroom van voorgeprogrammeerde informatie die we *kennis* noemen. Terwijl onze hoofden worden vol gepompt met plaatjes, formules en verklaringen raken we eigenlijk steeds verder van de wijs, om uiteindelijk onder-wijs te eindigen (op enkele uitzonderingen na). We ontwikkelen ons van een vraagteken tot een uitroepteken. Hiermee zetten we het leven vast in een mentaal systeem van waarheden die we voor werkelijk houden. Oftewel we laten het leven stollen in een aangeleerde voorstelling van zaken.

We hebben de keuze en het vermogen om de wikkels waarin we ons leven hebben verpakt los te maken. Kennis die zich niet bewijst in de praktijk of niet bruikbaar is in het dagelijkse leven, laten we voor wat het is: een idee, een veronderstelling (theorie), een mogelijkheid – en net zo standvastig als de wind. We

hoeven niet aan te nemen wat ons wordt aangeboden, ook niet van autoriteiten. Wel kunnen we aanbiedingen overwegen en zo nodig uitproberen, maar laten wij zelf de beoordelaars, besluitenmakers en opiniemakers zijn van ons eigen leven.

onteigenen

Waar is de mens goed in? Wat maakt de mens zo speciaal? Als mens zijn we gezegend met creatiekracht, maar we beseffen dit niet of nauwelijks en we weten ook niet goed hoe het werkt. Er is echter wel kennis, gekoppeld aan technologie, waarmee onze creatiekracht in elke gewenste richting kan worden gestuurd. In een therapeutische opstelling kan hiermee positief resultaat worden geboekt, maar als het buiten ons bewustzijn en zonder onze toestemming wordt toegepast, dan noemen we dat manipulatie. Van dit laatste krijgen we nu borden vol opgescheept.

Als ons wordt *voorgehouden* dat deze wereld vol bedreigende medemensen zit, dan *nemen we aan* dat we landsgrenzen en legers nodig hebben om ons territorium te kunnen handhaven. Als ons wordt *voorgehouden* dat deze wereld vol bedreigende virussen zit waartegen we beschermd moeten worden, dan *nemen we aan* dat we zonder medicijnen en vaccinaties niet gezond kunnen blijven. Het begint met *aannemen* dat iets waar is om vervolgens te *geloven* dat het waar is om het vervolgens als *vaststaand feit* te accepteren. Op deze wijze kunnen we elke suggestie tot werkelijkheid maken.

Als de entertainment industrie onze emoties verzadigt met drama, oorlog, misdaad en griezel, dan worden deze emotioneel-moreel geladen beelden opgeslagen in onze waterstructuur. Door middel van herhaling bewaren de waterpatronen ze in ons lichaam en worden ze deel van ons. Wij gaan drama, strijd, onrecht en angst zelf tot leven brengen, omdat we deze emoties in ons lichaam laten wonen. We voelen ze misschien niet altijd bewust, maar ze zijn wel als gewaarwordingen in ons lichaam actief en in bepaalde situaties makkelijk op te roepen. Voelen is wezenlijk voor de mens. Denken dat we leven, maakt het niet werkelijk. Voelen dat we leven, maakt het leven wel werkelijk voor ons. En we voelen dankzij onze waterpatronen, die we dan ook in stand willen houden. Dit geldt ook voor de media-gefabriceerde waterpatronen. Sluipenderwijs worden ze onze dagelijkse behoefte. Samen met de subliminale boodschappen, de verborgen verleiders, raken we er aan verslaafd. De marketing industrie speelt hier handig op in en verkoopt ons een dagelijks shot met wargames en hungergames. In ons brein-bewustzijn is *vijandsdenken* 'normaal' geworden en in de sociale omgang is *wantrouwen* 'normaal' geworden. Op deze manier wordt onze creatiekracht aan ons ontfutseld.

Willen we leven in een wereld met oorlogen, tekorten, schulden en plagen? Mensen zeggen gezondheid, geluk en liefde te wensen. Waarom zitten we dan in een wereld die velen niet willen, waarin velen zich niet thuis voelen en weinigen wel succes kennen maar geen geluk? Wij zijn wel degelijk in staat om gezondheid, geluk en liefde te creëren, maar wij hebben onze creatiekracht laten ontnemen. We laten zelfs toe dat het tegen ons gebruikt wordt en volgens een aantal mensen staat onze ondergang voor de deur. Hoe lang kan de kruik van onoplettendheid te water gaan voordat ie barst? We kunnen iets doen, namelijk de bezitters van onze gestolen creatiekracht ont-eigenen en deze weer ons zelf toe-eigenen.

Creatiekracht werkt volgens een simpel principe, al is de uitvoering een ander verhaal. Het begint meestal met een zaadje in de 'vorm' van een idee dat binnenvalt, een woord of zin in een lezing of boek dat aantikt, een inzicht dat opduikt, een aanraking die van binnen iets in trilling brengt. Vaak 'gebeurt' het per ongeluk of niet gepland en soms door een overweldigende gebeurtenis. Hoe het zaadje in ieder ontkiemt en het proces naar manifestatie zijn weg vindt, is voor ieder verschillend en dus niet in een techniek of formule te vatten. Dat is het lot van een uniek individu zijn. Aan de hand van de temperamenten zie ik wel globale paden naar materialisatie. Het vuurelement neigt naar holdebolder en in vuur en vlam ontstoken er op af te stormen. Het aarde-element neigt tot een met kritische twijfels beladen stap-voor-stap beloop. Het luchtelement neigt naar een associatieve hink-stap-sprong, chaotisch aandoende gang naar

verwezenlijking. Het waterelement neigt naar een stilletjes uitbroedende transformerende werkwijze. Desondanks zal ieder het voor zichzelf moeten uitzoeken, want ieder is een unieke mix van de elementen. Om de globalisten agenda om te buigen, lijkt het me zeker zinvol om onze creatiekracht weer in eigen beheer te nemen en een werkelijkheid te creëren die het leven ten goede komt.

ontkrachten

Hoewel er duistere agenda's op stapel liggen, zijn ze slechts een mind-game, simulaties met een hoog computerspel-gehalte, die overigens wel een poging doen om vorm te krijgen in onze wereld. En hoewel deze gang van zaken vraagt om dit spel te doorzien en zichtbaar te maken, zullen we ook een beroep moeten doen op onze creativiteit om onszelf uit het spel te halen. Verzet houdt ons in het spel. Hier is rekening mee gehouden, het is zelfs in de planning opgenomen. De basis van het spel ligt, denk ik, in de coördinaten van de aardse dimensie waarbij *polariteit* een spelbepaler is. Het leven speelt zich hier af tussen *uitersten* wat voor *eeuwige beweging* zorgt. En de kunst is om met dit 'altijd in beweging zijn' ons scheppende vermogen handen en voeten te geven door mee te bewegen. Zoals ik in [Een wankelende Werkelijkheid](#) schreef, is polariteit uit zijn context geraakt (of gehaald) door er moraliteit aan te koppelen: goed en kwaad. Hiermee kon creëren omdraaien naar vernietigen, creativiteit kon ont-aarden in destructiviteit.

Als we binnen de aantrekkende en afstotende beweging van goed en kwaad blijven ageren en reageren, dan houden we het spel in stand. Als we uit het spel willen, dan moeten we deels uit de polariteit stappen. Dat kunnen we, omdat ons Bron-bewustzijnsveld zich buiten de polariteit bevindt. Als we ons persoonlijke bewustzijnsveld hierop kunnen afstemmen, dan kunnen we de angel uit de schijnbaar eeuwige strijd van tegenstellingen halen zonder het polaire bewegingsprincipe lam te leggen. Vanuit dit gezichtspunt ben ik bezig invalshoeken te onderzoeken buiten de spanningsboog van goed-kwaad. Als we het spel ontkrachten zullen er geen winnaars en verliezers zijn.

omkijken

Ik zal niet ontkennen dat we in een buitengewoon donkere periode leven met onvoorstelbaar duistere intenties. In het licht van onze eigen mogelijke participatie in deze onwenselijke ontwikkeling zoek ik naar een constructieve invalshoek en laat ik het goed-kwaad model los. Zou het hier dan kunnen gaan om een collectieve bewustzijnsontwikkeling, een evolutionaire (quantum)sprong?

Ik ben bekend met informatie over stellaire oorlogen, een aarde in quarantaine, een buitenaardse bezettingsmacht, aardebewoners als genetische experimenten, allemaal gebeurtenissen die al vele duizenden jaren aan de gang zijn. Om het wat minder spiritueel en meer psychologisch te verkennen, leg ik een kortere termijn onder de loep. Dan zie ik dat er in de loop van enkele eeuwen een verheerlijking van het hoofd in gang is gezet, met als kers op de taart een uitspraak van Descartes: "Ik Denk, Dus Ik Ben". Dit concept is sterk gepromoot door filosofen die dit intellectuele venster een gezicht probeerden te geven. Het gaf groen licht aan de wetenschappers om grenzeloze theorieën en grensoverschrijdende technologieën te verzinnen. Er werden mentale modellen bedacht en het hele leven moest er in gevat kunnen worden. Het moest begrepen kunnen worden met behulp van logische verklaringen en bewezen met behulp van aannemelijke theorieën. Zie hier de baarmoeder van de reguliere geneeskunde.

Zou het kunnen dat we als mensheid, los van een mogelijk bewuste encenering, een collectief ontwaken ondergingen voor de potentiële kracht van ons brein-bewustzijn? Werden we wakker in het mentale veld, het thuis van het intellect? Zijn we toen als onschuldige 'Hansen en Grietjes' een snoepwinkel binnen gestapt om jaren lang te genieten van het lekkers? Hebben we onze buikjes zo vol gestopt dat we er misselijk van werden en buikpijn kregen zodat we vaste klant werden bij gezondheidszorg? Konden we zien dat wetenschappers als tovenaarsleerlingen in het wilde weg gingen experimenteren met denk- en rekenmodellen? Neen, dat konden we niet zien, omdat we deze realiteit nog niet kenden.

Herinneren we ons nog dat we een halve eeuw geleden begonnen te denken dat het leven maakbaar was? En laten we ons nu 'maakbaar' maken via bio-technologische integratie? Misschien zijn Hans en Grietje nu zo ver om te ontdekken dat de filantropische heks zich ontpopt als een monster. Maar zou de heks symbool kunnen staan voor ons collectieve brein-bewustzijn? Het intellect dat ons gouden bergen beloofde met zijn kennis en technologie. Het leven zou zo veel makkelijker en gerieflijker worden met al die apparaten. Er zou veel meer vrije tijd beschikbaar komen om ons te ontplooiën, om te doen waar we zin in hadden. De werkelijkheid laat zien dat we het drukker hebben dan ooit, we hebben geen tijd en tijd is geld.

De communicatietechnologie zou mensen dichter bij elkaar brengen. Ja, er ontstaan mooie en inspirerende contacten, maar er is ook veel pesterij, haatzaaiërij en manipulatie. En wie kan nog zonder computer, tablet, tomtom of smartphone? Hoeveel van ons leven speelt zich af op internet? In hoeverre hebben we ons leven al aangesloten op technologie die al grotendeels draait op algoritmes en artificiële 'intelligentie'? Als we omkijken, kunnen we zien hoe ons ongebreidelde brein-bewustzijn ons leven in bezit heeft genomen. We hebben ons laten vangen in een gevoelloos, intellectueel bewustzijnsvenster dat nu op slot lijkt te gaan en ons dreigt buiten te sluiten van de grotere bewustzijnsvelden.

omarmen

Het intellect heeft gezegevierd en gefaald. De huidige pogingen om het leven te slim af te zijn met algoritmes en artificiële intelligentie worden nu ingehaald door niet berekende bijproducten: stress, strijd, ziekte en dood. Door nu, als laatste bastion, het menselijk lichaam te willen infiltreren wordt het lichaam wakker. En het lichaam zegt: "NEEN!". Ons lichaam is geen technologisch product, maar onze creatie vanuit de Bron en de Bron is de Baas. Het intellect kan het nooit opnemen tegen de Bron, omdat het zelf slechts een creatie is van de Bron. De hond hoeft echter niet terug in zijn hok, maar mag aan de lijn van het hart omgeschoold worden tot een trouwe en betrouwbare dienaar. Ons hart kan niet anders dan het leven omarmen en hier hoort ook het hoofd bij. Zoals we enkele eeuwen geleden wakker werden in ons hoofd, zo krijgen we misschien nu wel de gelegenheid om wakker te worden in ons hart.

omscholen

We hebben het brein-bewustzijn de vrije teugels gegeven. Het mocht uitgroeien tot een eigenmachtig intellectueel bewustzijnsveld en we kunnen nu zien waartoe het in staat is. Maar met het intellect hebben we slechts de helft van ons brein-bewustzijn ontplooid. In het spraakgebruik beter bekend als de linker hersenhelft. De rechter, meer holistisch en intuïtief ingestelde hersenhelft is al in veel mensen op volle sterkte, maar in het collectieve bewustzijnsveld mogen er nog wel een paar tandjes bij. Het zal voor het dualistisch gebouwde brein wel even slikken zijn om een stap terug te doen en zijn tegenhanger de ruimte te geven. Maar als wij met ons geduldige hart en in volle overtuiging besluiten tot deze omscholing, dan zullen we ons nog kunnen verbazen hoe de tegendelen op hun plaats gaan vallen en elkaars geliefden blijken te zijn. Want met het bijspijkeren van onze rechter hersenhelft krijgen we een gratis bonus: de brug tussen beide hersenhelften (corpus callosum) groeit mee. Dan zullen we ervaren dat logica en verbeelding elkaar prima verdragen. Dat analyse en synthese, orde en chaos elkaar voortbrengen. De schemering, waarin dag en nacht samensmelten, is de periode waarin de Bron moeiteloos ons bewustzijnsveld binnenglijpt en we dingen geboren kunnen laten worden. Het corpus callosum is de schemering waaraan onze creatiekracht ontspruit en waarin we ons Zelf in de wereld kunnen vinden. We hoeven niet meer naar betekenis te zoeken, we zijn hier om betekenis te geven.

Laten we OPstaan. Niet tegen machthebbers, maar in ons Zelf. Opdat we onze soevereiniteit gaan herkennen en tot leven brengen. Opdat we onze creatieve krachten leren kennen en ontplooiën. Opdat we een wereld creëren waarin we uniek en samen kunnen zijn.

ellorene, juni 2022